

Daniels Bog - Nummerotteogtrediv

Afdækningen af juvelerne: William Millers profetiske drøm og sandhedens genoprettelse

Jeff Pippenger

2024-01-02

I Millers drøm blev han tilsendt et skrin af en uset hånd. I sin drøm blev han ledt til at forstå skrinets mål som "seks i kvadrat" gange "ti tommer". Ti multipliceret med seks i anden giver tre hundrede og tres, hvilket repræsenterer dagene i et profetisk år. Miller fik et skrin, som indeholdt det budskab, han skulle forkynde, og det budskab, han skulle forkynde, var baseret på princippet om, at en dag i Bibelens profetier repræsenterer et år. Skrinet var Bibelen, og for Miller skulle Bibelen betragtes i dimensionen af Bibelens profetiers "dag-for-et-år"-princip.

„Forbundet med Guds ord er der en nøgle, som oplukker det kostelige skrin til vor tilfredsstillelse og glæde. Jeg føler taknemmelighed for hver eneste lysstråle. I fremtiden vil erfaringer, som nu for os er meget gådefulde, blive forklaret. Nogle erfaringer vil vi måske aldrig fuldt ud kunne fatte, før dette dødelige iklæder sig udødelighed.“ Manuscript Releases, bind 17, 261.

Der var en »nøgle« knyttet til kisten i Millers drøm, som repræsenterede den metode, Miller blev ledt til at anvende.

“De, som er optaget af at forkynde den tredje engels budskab, gransker Skrifterne efter den samme plan, som fader Miller fulgte. I den lille bog med titlen Views of the Prophecies and Prophetic Chronology giver fader Miller følgende enkle, men forstandige og vigtige regler for bibelstudium og fortolkning:—”

„[Regler et til fem citeret.]“

„Ovenstående er en del af disse regler; og i vort studium af Bibelen vil vi alle gøre vel i at agte på de fremsatte principper.“ Review and Herald, 25. november 1884.

Da Miller åbnede skrinet, fandt han „alle slags og størrelser af juveler, diamanter, ædelstene samt guld- og sølvmønter af enhver størrelse og værdi, smukt anbragt hver på sin plads i skrinet; og således ordnet genspejlede de et lys og en herlighed, som kun solen kunne måle sig med.“ Miller opdagede sandhedens juveler, som udgør adventismens grundlæggende sandheder. De sandheder, han fandt, var „ordnet“ i fuldkommen rækkefølge og genspejlede solens lys.

Miller lagde derpå sandhederne »på et bord i midten« og kaldte alle til at »komme og se«. »Kom og se« er et symbol hentet fra åbningen af seglene i Johannes' Åbenbaring, og Miller repræsenterer de vise, som forstår budskabet i Daniels bog, der blev åbenbaret i 1798. De sandheder, som Miller lagde frem på bordet, var de åbenbarede sandheder fra Daniels bog, som var blevet åbenbaret af Løven af Judas stamme, og som skulle prøve den generation, der levede, da de blev åbenbaret. Af denne grund råbte de fire dyr i Johannes' Åbenbaring, der er knyttet til de første fire segl, sammen

med Miller til den generation, at de skulle »komme og se«.

Og jeg så, da Lammet åbnede et af seglene, og jeg hørte, som var det tordnens røst, et af de fire livsvæsener sige: Kom og se. Og jeg så, og se, en hvid hest; og han, som sad på den, havde en bue, og der blev givet ham en krone; og han drog ud som sejrherre og for at sejre. Og da det åbnede det andet segl, hørte jeg det andet livsvæsen sige: Kom og se. Og en anden hest drog ud, den var rød; og der blev givet ham, som sad på den, magt til at tage freden fra jorden, så de skulle slå hinanden ihjel; og der blev givet ham et stort sværd. Og da det åbnede det tredje segl, hørte jeg det tredje livsvæsen sige: Kom og se. Og jeg så, og se, en sort hest; og han, som sad på den, havde en vægtskål i sin hånd. Og jeg hørte en røst midt iblandt de fire livsvæsener sige: Et mål hvede for en denar og tre mål byg for en denar; og olien og vinen må du ikke skade. Og da det åbnede det fjerde segl, hørte jeg røsten af det fjerde livsvæsen sige: Kom og se. Og jeg så, og se, en gustengul hest; og hans navn, som sad på den, var Døden, og Dødsriget fulgte med ham. Og der blev givet dem magt over den fjerde del af jorden til at dræbe med sværd og med hunger og med død og ved jordens vilde dyr. Åbenbaringen 6:1–8.

Det var Kristus, fremstillet som Løven af Judas stamme, der åbnede bogen med de syv segl i Johannes' Åbenbaring, og det var Løven af Judas stamme, der åbnede de juveler, som Miller lagde på bordet, og derpå kundgjorde for alle: „Kom og se.“

De sandheder, som han opdagede, blev anskueligt illustreret på pionerkortet fra 1843, om hvilket søster White sagde, at det var ledet af Herrens hånd, den samme usynlige hånd, som havde bragt Miller skrinet fuldt af juveler. De tre hundrede kort, som blev fremstillet i 1842, var en opfyldelse af Habakkuks befaling om at nedskrive synet og gøre det tydeligt på tavler. Millers bord i midten af hans værelse repræsenterede de tre hundrede kort (tavler), som de milleritiske budbringere bragte ud til verden i 1842 og 1843. Dette kort var sammen med pionerkortet fra 1850 de „tavler“, der omtales i Habakkuks bog, kapitel to.

„Det var det forenede vidnesbyrd fra foredragsholdere og tidsskrifter om den anden advent, da de stod på 'den oprindelige tro', at udgivelsen af tavlen var en opfyldelse af Habakkuk 2:2, 3. Hvis tavlen var et emne for profeti (og de, som nægter det, forlader den oprindelige tro), følger det heraf, at 457 f.Kr. var det år, hvorfra de 2300 dage skulle dateres. Det var nødvendigt, at 1843 skulle være den først offentliggjorte tid, for at 'synet' skulle 'vente', eller for at der skulle være en ventetid, hvori jomfruskarens flok skulle slumre og sove angående det store emne om tiden, umiddelbart før de skulle vækkes ved Midnatsråbet.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, bind 1, nummer 2.

De mennesker, som begyndte at reagere på budskabet (juvelerne), der derefter blev fremstillet på Habakkuks tavle, var i begyndelsen få, men med bekræftelsen af dag-for-et-år-princippet den 11. august 1840 „voksede folket til en skare.“

»På netop det angivne tidspunkt modtog Tyrkiet ved sine ambassadører de allierede europæiske magters beskyttelse og satte sig således under de kristne nationers kontrol. Begivenheden opfyldte forudsigelsen nøjagtigt. Da dette blev kendt, blev skarer overbevist om rigtigheden af de principper for profetisk fortolkning, som Miller og hans medarbejdere havde antaget, og adventbevægelsen fik en vidunderlig fremdrift. Mænd med lærdom og anseelse

sluttede sig til Miller, både i forkyndelsen og i offentliggørelsen af hans synspunkter, og fra 1840 til 1844 udbredte arbejdet sig hurtigt.« The Great Controversy, 334, 335.

Derefter begyndte skaren at forurolige juvelerne. På dette punkt vil Miller identificere juvelernes adspredelse. Ordet „adsprede“ er et af de primære symboler i Tredje Mosebog seksogtyves „syv tider“, og Miller anvender en eller anden variation af ordet „adsprede“ ti gange i fremstillingen af sin drøm. „Ti“ er symbolet på en prøve og markerer den rette forståelse af den symbolske betydning af Millers „adspredte“ juveler som en profetisk prøve for dem, over hvem verdens ender er kommet.

Forkastelsen af juvelen om de »syv tider« var den første juvel, som laodikeisk adventisme lagde til side, idet den ikke bestod prøven om Moses' »adspredelse«, som var blevet fremstillet af Elias (Miller), i 1863. Fra dette tidspunkt skulle juvelerne i stigende grad blive adspredt, blandet med forfalskninger og til sidst fuldstændigt tildækket. Tildækningen af de dyrebare juveler ville til sidst nå et punkt, hvor skrinet (Bibelen) ville blive ødelagt.

I Millers drøm er der en tydelig forskel mellem de første «syv gange», hvor ordet «sprede» anvendes af Miller, og de sidste tre gange, hvor han bruger ordet. Efter at han har nævnt «sprede» «syv gange», «blev han fuldstændig modløs og mismodig og satte sig ned og græd.»

Før Kristus, fremstillet som Løven af Judas stamme, begyndte sit værk med at åbne den bog, som var forseglet med syv segl i Johannes' Åbenbaring, græd Johannes. Johannes og Miller græd begge, da de forstod, at skrinet (Guds Ord) var blevet begravet af falske juveler.

Og jeg så i højre hånd på ham, som sad på tronen, en bog, beskrevet indvendig og på bagsiden, forseglet med syv segl. Og jeg så en vældig engel, som råbte med høj røst: Hvem er værdig til at åbne bogen og løse dens segl? Og ingen i himmelen, ej heller på jorden, ej heller under jorden, var i stand til at åbne bogen, heller ikke til at se på den. Og jeg græd meget, fordi ingen blev fundet værdig til at åbne og læse bogen, heller ikke til at se på den. Og en af de ældste siger til mig: Græd ikke; se, Løven af Judas stamme, Davids rod, har sejret, så han kan åbne bogen og løse dens syv segl. Johannes' Åbenbaring 5:1–5.

Da den tiltagende forkastelse af de juveler, som Miller opdagede og frembar for verden, nåede det punkt, hvor Bibelen (skrinet) blev ødelagt, da græd Miller.

”Derefter så jeg, at de blandt de ægte juveler og mønter havde spredt en utallig mængde falske juveler og forfalskede mønter. Jeg blev stærkt opbragt over deres nedrige handle måde og utaknemmelighed og irettesatte og bebrejdede dem derfor; men jo mere jeg irettesatte dem, desto mere spredte de de falske juveler og de forfalskede mønter blandt de ægte.

„Da blev jeg forbitret i min fysiske sjæl og begyndte at bruge fysisk magt for at skubbe dem ud af rummet; men mens jeg skubbede én ud, kom tre andre ind og bragte snavs og høvlspåner og sand og al slags affald ind, indtil de dækkede hver eneste af de sande juveler, diamanter og mønter, så alle blev skjult for øjet. De rev også mit skrin i stykker og spredte det blandt affaldet. Jeg tænkte, at intet menneske ænsede min sorg eller min vrede. Jeg blev fuldstændig modløs og nedslået og satte mig ned og græd.“

På dette punkt i hans drøm er ordet »sprede« blevet anvendt »syv gange«. De sidste tre forekomster er adskilte fra de første syv og sætter således en profetisk signatur på de syv spredninger som et symbol på »de syv tider« i Tredje Mosebog 26. Millers anden drøm identificerer symbolsk »de syv tider«, ligesom Nebukadnezars anden drøm gjorde det.

Som med Johannes i Johannes' Åbenbaring kapitel fem, da Miller græd, åbnede skraldemanden (Løven af Judas stamme) derpå "en dør" og trådte ind i rummet. Den visuelle fremstilling af Faderen, der holder bogen, som var forseglet med syv segl, som ingen kunne åbne, og som havde fået Johannes til at græde, begyndte i vers 1 i kapitel 4.

Derefter så jeg, og se, en dør var åbnet i himlen; og den første røst, som jeg hørte, var ligesom en basun, der talte med mig; og den sagde: Kom herop, og jeg vil vise dig, hvad der siden skal ske. Åbenbaringen 4,1.

Miller græd og så en dør åbnet. »Mens jeg således græd og sørgede over mit store tab og mit ansvar, kom jeg Gud i hu og bad inderligt om, at Han ville sende mig hjælp. Straks blev døren åbnet, og en mand trådte ind i værelset, hvorefter alle folkene forlod det; og idet han havde en støvkost i hånden, åbnede han vinduerne og begyndte at børste støv og skarn ud af værelset.« Løven af Judas stamme og manden med støvkosten ankom ved åbningen af en dør, da Johannes og Miller græd. Åbningen af en dør er et symbol på en dispensationsmæssig forandring.

Sammen med Miller græd han, og en dør blev åbnet, men han bad også. „Jeg blev fuldstændig modløs og nedslået og satte mig ned og græd. Mens jeg således græd og sørgede over mit store tab og mit ansvar, kom jeg Gud i hu og bad indtrængende om, at Han ville sende mig hjælp. Straks blev døren åbnet, og en mand trådte ind i værelset, hvorpå alle folkene forlod det; og idet han havde en støvekost i hånden, åbnede han vinduerne og begyndte at feje støv og skarn ud af værelset.“

Den bøn, som er et vejmærke i de sidste dages historie, er den bøn, der kendetegnes ved Daniel og de tre værdige i kapitel to, og også ved Daniel i kapitel ni. Det er den bøn fra Tredje Mosebog seksogtyve om de „syv tider“, som de to vidner i Åbenbaringen elleve skal bede, når de indser, at de var blevet spredt. De to vidner skal gentage det, Daniel gjorde i kapitel ni, da han erkendte, at han var blevet „spredt“ som opfyldelse af Moses' forbandelse. De to vidner skal gentage det, Miller illustrerede i sin drøm, da han nåede til det punkt, hvor hans juveler var blevet spredt „syv gange“.

Når den bøn er mærket, åbnes en dør, manden med støvkosten ankommer, og rummet er tomt. Den ugudelige skare var borte, og en ny husholdningstid var kommet. Da „åbnede Judas stammes Løve, hvis kastefork er i hans hånd, vinduerne og begyndte at feje snavs og affald ud af rummet“, og idet „han fejede snavs og affald, falske juveler og falske mønter, opstod de alle og fór ud ad vinduet som en sky, og vinden bar dem bort.“

De åbne vinduer markerer også en adskillelse, for idet affaldet bæres ud ad vinduet, har de, som har opfyldt befalingen i Malakias, der påbyder de sidste dages „præster“ at „bringe hele tienden til forrådshuset, så der kan være føde i mit hus, og sæt mig dog på prøve dermed, siger Hærskarers

Herre, om jeg ikke vil åbne himmelens vinduer for jer og udøse velsignelse over jer i overmål, så der ikke er rum nok til at modtage den“, gjort dette. Den åbne dør og de åbne vinduer repræsenterer en forandring i husholdningen, som opfyldes på den tid, da de ugudelige præster fjernes, og de retfærdige præster bliver velsignet.

Da manden med støvkosten begynder at rense sit gulv, lukker Miller et øjeblik sine øjne. „Midt i travlheden lukkede jeg et øjeblik mine øjne; da jeg åbnede dem, var alt affaldet borte. De kostbare juveler, diamanterne, guld- og sølvmønterne lå spredt i overflod over hele rummet.“ Det dyrebare og det usle var da fuldstændigt adskilt.

Det større skrin blev derpå sat på bordet, og de spredte juveler blev kastet deri. »Han satte derpå et skrin på bordet, langt større og langt smukkere end det forrige, og samlede juvelerne, diamanterne, mønterne op i håndfulde og kastede dem ned i skrinet, indtil ikke én var tilbage, skønt nogle af diamanterne ikke var større end spidsen af en nål.« Millers grundlæggende sandheder blev derpå samlet, ikke alene med Bibelen, men også med Profetiens Ånd, og disse sandheder var smukkere og klarere end de oprindelig havde været.

Når vi vurderer synet om floden Ulai i lyset af det budskab, som blev forseglet op i 1798, må det forstås, at nogle af disse sandheder var begrænset af den ramme, som blev givet til Miller. Det må også forventes, at nogle af disse sandheder derfor vil være større og smukkere, skønt nogle af dem måske kan synes små eller ubetydelige.

Når sandhederne bliver genoprettet, bliver de lagt i et større skrin; derpå lyder kaldet endnu en gang, ikke ved Miller, men ved Kristus (som er skurebørstemanden, som er Løven af Judas stamme), til: „kom og se.“ Dette viser, at en åbning af seglene netop har fundet sted, og den endelige åbning af seglene er Jesu Kristi Åbenbaring, som finder sted umiddelbart før nådetiden lukkes, eller, som Søster White angiver, når skurebørstemanden er trådt ind.

„Jeg så ned i kisten, men mine øjne blev blændet af synet. De strålede med ti gange deres tidligere herlighed. Jeg tænkte, at de var blevet skuret i sandet af fødderne på de ugudelige personer, som havde spredt og nedtrådt dem i støvet. De lå ordnet i smuk orden i kisten, hver på sin plads, uden noget synligt spor af anstrengelserne hos den mand, der kastede dem ind. Jeg råbte af ren glæde, og dette råb vækkede mig.“ Early Writings, 83.

Ventetiden og den første skuffelse indtraf den 18. juli 2020, og siden juli 2023 har Løven af Judas stamme åbnet seglene på budskabet i Jesu Kristi Åbenbaring. Denne åbning af seglene omfatter Daniels Bog, og vi vil afslutte vores behandling af Millers drøm i den næste artikel.

Snavskostemandens værk udføres i samarbejde med de »vise præster«, og disse »præsters« værk, som er de to vidner i Åbenbaringens bog kapitel elleve, og som er de genopstandne døde ben i Ezekiels bog kapitel syvogtredive, fremstilles også ved andre linjer i Guds ord. Vi vil benytte nogle af disse linjer som andet vidnesbyrd om det, vi har identificeret angående William Millers anden drøm.

„Skrifterne er givet til vort bedste, for at vi må have oplæring i retfærdighed. Dyrebare lysstråler er blevet skjult af vildfarelsens skyer, men Kristus er rede til at fejle vildfarelsens og

overtroens tager bort og åbenbare for os klarheden af Faderens herlighed, så at vi skal sige, som disciplene gjorde: 'Brændte vort hjerte ikke i os, mens han talte med os på vejen?'“
Publishing Ministry, 68.